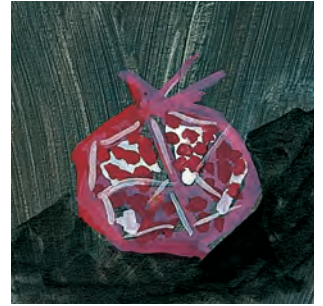

Από τους δώδεκα θεούς
που ζούσαν πάνω στον Όλυμπο
ο καθένας έχει ιστορίες που λένε
για τη ζωή του.
Από τα καμώματά τους φαίνεται
και ο χαρακτήρας τους.

Η Ήρα, η γυναίκα του Δία, του αρχιθεού,
είναι ζηλιάρα κι εγωίστρια.
Ο Ήφαιστος, θεός της φωτιάς,
είναι πολύ καλός τεχνίτης.
Η Αφροδίτη άλλο δεν έχει στο μυαλό της
παρά την αγάπη.

Ο Άρης είναι πολεμόχαρος.

Η Αθηνά είναι σοφή και λογική.

Ο Ποσειδώνας, ο θεός της θάλασσας,
θυμώνει εύκολα και τα θέλει όλα δικά του.

Ο Απόλλωνας είναι καλλιτέχνης
και η Άρτεμη από μικρή
έτρεχε στα βουνά ελεύθερη και κυνηγούσε.

Μένει να μάθουμε ποιος είναι
ο Ερμής κι ο Διόνυσος.

Ο Πλούτωνας, μόλο που είναι θεός, δε μετράει,
όπως και η Εστία. Αυτούς τους δυο
άνθρωποι και θεοί τούς έχουνε ξεχάσει.

Την Εστία γιατί είναι ήσυχη,
κλεισμένη στην κουζίνα της,
και τον Πλούτωνα γιατί ζει
χωμένος στον Κάτω Κόσμο, μόνος του.

Μέσα σ' ένα βαθύ, σκοτεινό σπήλαιο
γεννήθηκε ο Ερμής.
Η μάνα του ήταν σεμνή και ντροπαλή
και την έλεγαν Μαία.
Πατέρας του ήταν ο Δίας.

Πρωί πρωί γεννήθηκε,
ως το μεσημέρι μεγάλωσε,
κι ώσπου να 'ρθει το βράδυ,
είχε πια πάρει τους δρόμους και τα βουνά.

Ανήσυχος, περίεργος, στριφογύριζε
μες στην κούνια του,
κάτι ήθελε να βρει να κάνει.
Βλέπει μπροστά του το καβούκι μιας χελώνας.
Το παίρνει κι απάνω του δένει δύο καλάμια.
Ανάμεσά τους τέντωσε επτά χορδές
από προβατίσια έντερα.
Άπλωσε το χέρι και έπαιξε.

Ντριν ντραν ντρουν.
Μουσική πλημμύρισε τη σκοτεινή σπηλιά.
Μαγεύτηκε, ξεχάστηκε για λίγο,
πάλι όμως δεν ησύχαζε.

Έκρυψε τη λύρα που έφτιαξε
κάτω απ' την κούνια του
και σιγά, προσεχτικά, μην ξυπνήσει τη μάνα του,
ξεπόρτισε στο σκοτάδι.

Σαν αστραπή έφτασε στα Πιέρια,
κάτι βουνά πράσινα, γεμάτα δροσερό τριφύλλι.
Ένα κοπάδι άσπρες αγελάδες έβοσκε εκεί.
Μμ μμ, κάνανε τα ζώα μόλις τον είδανε.
Ο Απόλλωνας όμως, που ήταν εκεί να τις φυλάει,
ούτε που πήρε είδηση, μισοκοιμόταν
ξαπλωμένος κάτω από ένα δέντρο.

Ο πανούργος Ερμής διάλεξε τις πιο παχιές
πενήντα αγελάδες. Τις έδεσε
κι άρχισε να τις τραβάει
τα πίσω μπρος απ' την ουρά.
Έτσι τα σημάδια που άφηναν τα πόδια τους
ήταν ανάποδα απ' τα κανονικά.
Σαν να 'ρχονταν δηλαδή, και όχι σαν να φεύγαν.
Στα πόδια τα δικά του έδεσε κλαριά μυρτιάς,
κι έτσι πουθενά σημάδι πάνω στην άμμο.
Κανείς δε θα μπορούσε να βρει
ποιο δρόμο τράβηξαν οι χαμένες αγελάδες.

Είχε πια φέξει για καλά, όταν ο Ερμής
έφτασε με τις αγελάδες του Απόλλωνα
μπροστά στη σπηλιά.
Μάζεψε ξύλα κι άναψε φωτιά μέσα σ' έναν λάκκο.

Δύο απ' τις πενήντα αγελάδες τις μαγείρεψε.
Τις έκανε ψητές στα κάρβουνα
και τις προβιές τους τις άπλωσε στον ήλιο.

